

Komúnia

57-0418, Jeffersonville, IN
(THE COMMUNION)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz простého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Komúnia

(THE COMMUNION)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham vo štvrtok 18.4.1957 v Jeffersonville, IN

¹ ...Pán. A je nám iste ľúto, že nemáme miesta na usadenie ľudí a tých, ktorí museli zostať vonku. Práve som pred chvíľou počul, že by sme mohli dostať divadlo v New Albany, kde by mohlo byť usadených asi tritisíc ľudí. Ale my sme boli len... na prebudenecké zhromaždenie áno, ale toto by bolo len pre túto malú skupinu tu v zbore. A máme taký radostný čas návratu domov. A sme veľmi radi, že vás všetkých vidíme.

Ak sa nemýlim, vidím tu mojich bratov z Georgie, brat, neviem si na tvoje meno spomenúť; Palmer, z Maconu, Georgia. Sme radi, že ťa tu máme, brat Palmer. Brat Creech, tu vpredu, sme radi, že ťa vidíme.

³ A viem, že niekde v budove je doktor Lee Vayle, jeden zo sponzorov stretnutia v Lime, Ohio, kde... On je pastorm Prvej Baptistickej cirkvi a je to môj osobný priateľ. Bol dnes doma a navštívil nás počas zhromaždenia. Pravdepodobne jedného dňa bude u nás, aby sa postavil a niečo povedal. Snažil som sa ho presvedčiť, aby dnes večer zaujal moje miesto, aby prehovoril, a on to odmietol. Tak dúfame, že možno zajtra večer alebo niekedy, brat Vayle alebo niekto z nich, bude schopný povedať pár slov ohľadne toho zhromaždenia alebo niečoho tam hore, čokoľvek Pán položí na jeho srdce.

Sú tu ďalší, pri ktorých si prajem, aby som si na nich našiel čas a všetkých ich spoznal, ale sme šťastní, že tu môžete byť. Vidím tam jedného malého chlapca, ktorý je z jednej skupiny kazateľov, ktorí prišli a ktorí boli so mnou dnes popoludní na návšteve z Arkansasu a tiež z Missouri.

⁵ A teraz, dnes večer chceme vykupovať čas, pretože každý večer sa budeme snažiť byť hotoví o deviatej, ak to bude možné. Dnes večer je Večera Pánova, takže to bude dnes večer o niečo neskôr ako obvykle.

Zajtra večer, ak bude Pán chcieť, chcem kázať o: „Budte preto dokonalí“ a „Dokonalá obeť,“ zajtra večer. A potom, to je Veľký piatok. A potom v sobotu večer na tému „Pohreb,“ ak Pán dá.

V nedeľu ráno bude bohoslužba Svitania o šiestej hodine a potom o desiatej hodine bohoslužba krstu a o desať tridsať lekcia nedeľnej školy, o vzkriesení... A v nedeľu večer je pravidelná služba uzdravovania, ako mávame vonku na evanjelizačnom poli...

Tak teraz dúfame, že získate priateľov, ktorí sú hriešnikmi, a tak ďalej, a prídete, budete s nami a pomôžete nám na tomto zhromaždení, alebo skôr v pokračovaní tohto zhromaždenia.

¹¹ Dnes večer som dostal novú Bibliu, ktorú mi dal nejaký brat od Dunkardov. A je tak trochu veľká. Je to prvýkrát, čo som z toho kázal. Je to pre mňa trochu divné.

No, viem, že sme sa stretli za jedným účelom; a to je podporovať Kristovu vec a nachádzať pokoj v našich dušiach a robiť nás lepšími mužmi a ženami, lepšími služobníkmi Pánovými. A ak sme prišli kvôli nejakej inej veci, no, potom nebudeme od Pána požehnaní. Prišli sme pre pomoc. Prišli sme, aby sme hľadeli na Boha. A toto je dom nápravy, kde nám Boh dáva Svoje požehnania a napráva nás od zlého.

¹³ No, tesne predtým, ako otvoríme Slovo, alebo prosíme Ducha Svätého, aby nám pomohol, skloníme svoje hlavy.

Požehnaný nebeský Otče, predstavujeme sa teraz v Tvojej Božskej Prítomnosti ako poslucháči Evanjelia; a ako hovorcovia Slova, obrež pery, ktoré hovoria, a uši, ktoré počúvajú, a srdcia, ktoré prijímajú. A nech nám Duch Svätý dnes večer rozdelí a každému z nás udelí Pravdy Božej Večnej milosti; že keď dnes večer opustíme túto budovu, povieme ako tí, ktorí prichádzali z Emauz, „Či v nás naše srdcia nehořeli, keď On s nami hovoril na ceste?“ Lebo to prosíme v Ježišovom Mene. Amen.

¹⁵ V knihe Evanjelia svätého Matúša a v 26. kapitole, 27. a 28. verš, je text, ktorý by som chcel prečítať.

Potom vzal kalich a poďakujúc dal im so slovami: Pite z neho všetci,

lebo toto je moja tej novej smluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.

Ale hovorím vám, že odteraz nebudem nikdy piť z tohoto plodu viniča, až do toho dňa, keď ho budem piť s vami nový v kráľovstve svojho Otca.

A teraz budeme hovoriť o „Komúnii.“ A toto je originálny večer Komúnie.

¹⁷ Komúnia sa konala po prvý raz dolu v Egypte, prvá komúnia, čo bol zabitý veľkonočný baránok, ktorý bol predobrazom Krista. A mnohí z nás poznajú ten starý požehnaný príbeh o tom, ako tí, ktorí tam dolu prijímali komúniu, chodili štyridsať rokov po púšti. A keď vyšli, nebol medzi nimi ani jeden slabý. A ich oblečenie nebolo ani ošúchané; Boh ich držal štyridsať rokov.

Aké požehnané uistenie je to dnes večer pre nás. Ak to je ten typ, potom Kristus je Predobrazom. A ako ten Boh vyslobodil deti...

¹⁹ A pri prijímaní komúnie to bol rozdiel medzi životom a smrťou. Tí, ktorí boli vo vnútri pod preliatou krvou, prijali komúniu. Nikto nemohol prijímať komúniu mimo toho, že bol pod preliatou krvou. Krv baránka bola najprv preliata a potom bola nanesená na preklad a zárubňu dverí. Preklad je drevený trám nad dverami. A na dverách... A potom bol ten baránok upečený a jedli ho s horkými bylinami. A opásali sa. Potom, ako bola preliata krv a oni prešli pod preliatu krv, boli prepásaní a pripravení na pochod.

A tak teraz, je to dnes veľmi nádherný typ ľudí, ktorí prijímajú komúniu, ktorí nemajú byť viac spájaní s vecami sveta. Oni musia najprv prísť pod Krv a byť očistení od každého hriechu (čo je nevera), a potom byť obutí do prípravy Evanjelia, majúci celú Božiu výzbroj, pripravení, že kedykoľvek môžu byť zavolaní.

²¹ A to bolo znamenie, že anjel smrti nemohol ísť pod tú krv. Anjel smrti musel vstať a tú krv obísť. A básnik tam dostal inšpiráciu a povedal, „Keď uvidím Krv, preskočím ťa.“

Bolo to blízko hodiny vyslobodenia, keď prijímali komúniu, pečeného baránka a byliny, ktoré brali pred odchodom.

²³ No, v Predobraze, o ktorom dnes večer hovoríme, to bolo pred mnohými rokmi, keď Ježiš prijal to, čo poznáme ako večeru Pánovu, komúniu. A je na tom niečo, že On si išiel pohovoriť so svojimi učeníkmi. A tesne predtým, ako odišiel, On si to chcel s nimi prebrať. A je to... Mali pripravenú miestnosť. Bol to čas obecenstva. A komúnia znamená obecenstvo.

Mnohé z cirkví majú uzavretú komúniu; to znamená, že to je len pre ich vlastnú cirkev, keď majú komúniu. Ale my tu nie sme denominácia. Máme otvorenú komúniu pre všetkých, lebo veríme, že každý veriaci má právo na stôl Pánov a na obecenstvo okolo dobrých

vecí Božích s každým veriacim, bez ohľadu na vyznanie, farbu alebo čokoľvek on môže byť, že všetci môžu piť z nápoja toho istého požehnaní: Krista.

²⁵ No, táto veľká hodina sa priblížila k nášmu Pánovi; jedno z najväčších období skúšok celej Jeho pozemskej cesty bolo práve tu: čas skúšky. Ježiš musel prejsť testami, tak, ako my prechádzame testovaniami. A Biblia hovorí, že každý syn, ktorý prichádza k Bohu, musí byť najprv skúšaný, trénovaný, naprávaný.

No, mnoho ľudí... to je odhalenie, keď príde čas testovania. Je to čas miesta skúšky. A Biblia hovorí, že ak nevydržíme skúšky, potom sa stávame nemanželskými deťmi; vyznávame Boha, že je naším Otcom, keď nie je naším Otcom. Lebo ak máme správne a celým svojím srdcom prijatého Pána Ježiša ako svojho osobného Spasiteľa, nie je nič, čo by nás na tejto zemi alebo v celej temnej večnosti mohlo kedy oddeliť od lásky Božej, ktorá je v Kristu Ježišovi.

²⁷ Som v tomto dni ohromený a vždy som bol, keď počujem, ako ľudia vyhlasujú, že sú kresťania, a keď prichádza prvá malá skúška, upadnú niekde na okraj cesty. To ukazuje, že to bolo len intelektuálne poňatie Krista. To je dôvod, prečo toľkí dnes nevydržia, pretože je to len intelektuálne poňatie. Intelektuálne by ste tomu mohli veriť, ale ide to ďalej. Prijat' Krista znamená prijat' Osobu Kristovu.

²⁸ Mnohí z nás prijímajú náboženstvo kresťanstva na základe naučenia sa vyznaní. Iní prijímajú kresťanstvo na základe náuky o krste. Iní veria, že sú Kresťania kvôli nejakým emóciám, ktoré prejavili, ako napríklad kričanie alebo tancovanie v Duchu alebo hovorenie v jazykoch alebo obdarovanie nejakým úžasným darom. Všetky tie veci sú na svojom mieste dobré. Ale prijat' Krista znamená prijat' Osobu Kristovu, potom tieto ďalšie veci zapadajú do línie automaticky.

²⁹ No, ak Boh neušetril Svojho vlastného Syna od krutej skúšky, potom neušetrí od krutej skúšky ani teba ani mňa. A Ježiš tu bol a čelil najväčšej skúške, akú kedy mal. Getsemanská záhrada ležala rovno pred Ním, kde musela prísť tá posledná kompletná skúška, keď na Jeho požehnaných pleciach ležali bremená celého sveta. Nebolo nikoho na všetkých nebesiach, ani by to zem nemohla vydržať, okrem Neho. A vedieť, že všetky hriechy minulých a súčasných a budúcich hriechov spočívali na tomto rozhodnutí. A to bolo jedno z najväčších víťazstiev, ktoré kedy Kristus získal, alebo ktoré dokázalo Jeho veľké Mesiášstvo, ako keď povedal Bohu, „Nie Moja vôľa, Tvoja nech sa stane.“ To bolo najväčšie víťazstvo, aké kedy získal. Naokolo boli všetci démoni trápenia, aby Ho pokúšali a skúsili.

A keď sa dostávame do poriadku s Bohom, keď sa naše srdcia stávajú čistými a Duch Svätý zaujal v našom srdci Svoje miesto, to je tá najslávnejšia vec, keď s tým máme prechádzať skúškou. Biblia nám hovorí, že naše testy a skúšky sú pre nás vzácnejšie ako striebro a zlato tohto sveta. Takže mali by sme byť vďační.

³² Nechcem sa priviesť sám do nejakého vlastného prežitia. Ale práve mi to prichádza na myseľ: pamätám si tú veľkú a poslednú skúšku, ktorú som mal pri svojej kresťanskej skúsenosti. Bolo to v nemocnici tu na Spring Hill, keď tu moja žena ležala v márnici ako mŕtvola, ona sa práve odsťahovala z tohto života, aby bola s Bohom. A testy a skúšky prebiehali, nielen niekto, kto povedal, „Billy, ty si náboženský fanatik.“ To nebolo veľa skúšania. A tieto ďalšie malé skúšky, a tak ďalej, kritika od mužov, s ktorými pracujem, to nebola ťažká skúška. Ale moja veľká hodina skúšky nastala, keď bol doktor Adair (pripomínal som mu to včera v nemocnici, keď sme sedeli spolu), a keď prišiel ku mne na chodbu, vzal ma za ruku a povedal, „Billy, tvoje dieťa zomiera a nie je šanca, aby žilo. Má tuberkulózu meningitídu.“ Povedal som, „Istotne nie, doktor.“ A jej matka už bola mŕtvolou.

³³ A ja som vošiel. On povedal, „Pod' len so mnou.“ A išli sme do laboratória a on tam vybral takú malú sklenenú tubu a zatriasol ňou. A zdalo sa, že v tom bol taký pásik. Povedal, „To je zárodok meningitídy a je to u dieťaťa. Vytiahli sme to z chrbtice, aby sme uvoľnili kŕč.“ A on povedal, „V tomto zisťujeme, že ide o tubulárnu meningitídu.“ Povedal, „Dostala to od svojej matky, keď ju dojčila.“ A povedal, „Ak by to dieťa ešte žilo, bolo by zmražené a postihnuté.“ Ale on povedal, „Skrze milosrdenstvo Božie, to dieťa pôjde ku svojej matke.“

Povedal som, „Doktor, chcem to dieťa vidieť.“

On povedal, „To nemôžeš, Billy, kvôli Billy Paulovi, tvojmu chlapcovi.“ Povedal, „Preniesol by si ten zárodok na neho.“

³⁵ A keď sa snažil povzbudiť ma najlepšie, ako vedel, keď som vyšiel z budovy, prešmykol som sa tam z druhej strany a išiel som dolu do suterénu. A keď som tam prišiel, nemocnica v tom čase nebola zariadená tak, ako je to teraz, a okno bolo otvorené a záves bol odtiahnutý a tomu maličkému človečikovi do očí lietali muchy. A ja som ich odháňal preč a díval som sa dolu na jej malé telíčko, celé napnuté a jej malé nožičky, ktoré sa pohybovali tam a späť. A ja som jej povedal, „Sharry, zlatko, poznáš ocka?“

A zdalo sa, že sa mi snaží zamávať rúčkou: mala asi osem alebo deväť mesiacov. A pozrel som sa na ňu. A ona tak ťažko trpela,

malé nevinné dieťa, až sa jedno z jej malých modrastých očiek skrížilo. Toľká bolesť, ó, vzal by som to kedykoľvek namiesto nej.

³⁷ A kľakol som si na kolená, zatvoril som dvere a povedal som, „Ó, Bože, Otče, tam leží moja žena, matka toho dieťaťa, leží tam v márnici pohrebára. Tam na posteli je chorý Billy Paul. A tu je moje dieťa a zomiera. Ty, Pane, ju istotne nevezmeš. Milujem ju. A ona sa podobá na svoju matku. Chcem ju vychovať. Prosím, ó, Bože, či neušetríš život môjho dieťaťa?“

A ako som sa pozrel hore... A ako všetci viete, vždy som mával videnia. Vyzeralo to, že sa začala odvíjať nejaká čierna plachta, zostupovala dolu, akoby Boh vzal moju modlitbu a hodil mi ju rovno späť do tváre. A ja som povedal, „Čo som urobil, Bože? Či som prestúpil Tvoje zákony, aby som dostal tento trest? Ak je to tak, Ty mi to zjav a ja budem činiť pokánie. Urobím čokoľvek, ale nevezmi mi moje dieťa.“ A ja som videl, že ona i tak odchádza. Zodvihol som sa.

³⁹ A potom ku mne prišiel púštitel'. Bol jeden čas v mojom živote, ktorý môžem nazvať ako ten rozhodujúci moment, moja Getsemanská záhrada. Keď som sa sotva držal postele, diabol povedal, „Tu to máš. To je tá odmena za to, že si sa Mu snažil slúžiť. Chceš tým povedať, že On vezme tú mladú dvadsaťdvaročnú matku a položí ju tam ako mŕtvolu v márnici a vezme to vzácne dieťa, tvoje vlastné telo a krv a vrhne ti tvoju modlitbu rovno späť do tváre? A potom chceš povedať, že Mu budeš slúžiť?“

Stál som medzi dvomi názormi. Bolo sa treba rozhodnúť. Potom som položil ruku na jej hlavičku, povedal som, „Pán dal a Pán vzal, nech je požehnané Meno Pánovo.“ Cítil som úľavu.

Povedal som, „Sharry, drahá, ocko nemôže ísť tam, kde si teraz, ale ocko môže jedného dňa prísť. Položím ťa do rúk maminky a pochovám ťa, ale ocko ťa jedného dňa znovu uvidí.“

⁴² Pán Isler, ktorý tu pravdepodobne teraz sedí (nevidím do davu), bývalý senátor štátu Indiana. Išiel som hore po diaľnici. Pán Isler, myslím, že si to dobre pamätáte.

Mal som ruky za sebou, plakal som a išiel hore na cintorín hneď po potope. Zvykol som tam chodiť večer. Na strome sedela stará hrdlička a spievala mi. Zdalo sa mi to ako cez vetvy tých borovic a stromov, zdalo sa, akoby tá pieseň cez to šepkala a hovorila:

*Za riekou je Zem,
ktorú nazývame večnou blaženosťou.*

K tomu brehu sa dostaneme len skrze moc viery.

Jeden po druhom dosahujeme ten prístav,

aby sme tam prebývali s nesmrteľnými.

Jedného dňa zazvonia tie zlaté zvony pre teba a mňa.

⁴⁴ Pán Isler, ktorý riadil svoje staré nákladné auto, vyskočil a objal ma. Povedal, „Počul som ťa kázať na rohu ulice, Billy; videl som ťa stáť v modlitebni; počul som ťa pri tých spevoch chváľ, ako si vyvyšoval Krista, ako si hovoril, čím On je.“ Povedal, „Teraz ti vzal otca, brata, manželku a dieťa.“ Povedal, „No, čo On pre teba znamená teraz?“

Povedal som, „Pán Isler, ak by ma poslal do samotných regiónov stratených, stále by som Ho miloval. Jedného dňa sa tam dolu v starej uhoľnej šope stalo niečo tu dole v mojom srdci a neexistuje nič, čo by to mohlo vytrieť. To nebolo nič, čo som ja urobil. Bola to Božia večná milosť, ktorá ma podržala v hodine veľkého rozhodnutia.“

⁴⁶ A keď náš požehnaný Pán v Getsemanskej záhrade, keď tam išiel, keď bol znovu zavrhnutý v Jeruzaleme, a tá rada išla vziať jeho život... Keď večné určenie každej duše, ktorá kedy bola alebo mala byť na zemi, spočinulo na Jeho rozhodnutí... Ó, aká malá bola moja skúška v porovnaní s tou Jeho. Aká malá bola tvoja skúška v porovnaní s tým. Taká škoda, že nedokážeme zniesť tieto malé veci.

Ale v tej veľkej rozhodujúcej hodine, kým On nevytrpel, i keď vedel všetky veci, až kým sa voda a Krv v Jeho tele neoddelili a veľké kvapky potu podobné Krvi Mu kvapkali z čela... On zomrel viac v Getsemanskej záhrade ako na kríži...

On bol práve pri tej udalosti tesne predtým, ako mal začať ten veľký boj, a On mal komúniu. Priviedol Svojich učeníkov, aby si s nimi o tých veciach pohovoril.

A to je to, ako to On robí pri mne a pri tebe, tesne predtým, ako sa začne ten veľký boj života, predtým, ako ten veľký boj medzi tým správnym a nesprávnym začne v nás, Boh nás privádza do Getsemanskej záhrady. On nás privádza do komúnie a hovorí s nami o všetkom.

⁵¹ Vo Phoenixe v Arizone bolo jedno malé trio, ktoré mi spievalo, „Rád by som si o tom pohovoril s Ježišom. Rád by som povedal, „Ježišu, miloval si ma, keď sa moja cesta zúžila. Keď bolo tak šero, že som nevidel ďalej, Ty si ma miloval, keď bolo šero.“ A tá malá pieseň ďalej hovorí, „Rád by som si o tom s Ním pohovoril.“

A je to dobrá vec, že sa muži a ženy na tejto zemi zastavia na dlhých životných cestách a hovoria o tom s Ježišom, majú s Ním spoločenstvo v obecnstve. Potom sa začína boj testovania a skúšania. „Každý syn, ktorý prichádza k Bohu, musí byť skúšaný.“

⁵³ No, komúnia nie je daná za účelom, o ktorom si mnoho ľudí myslí, že je. Je to vyučované-učené určitou denomináciou, cirkvou, že komúnia sa nazýva posledným obradom, že sa to týka spasenia. Komúnia sa netýka spasenia. Komúnia vám nedáva spasenie. Či už to vezmete v hodine smrti, alebo čo, to nemá nič spoločné s vašim spasením.

Je to pamiatka. Ježiš povedal v Evanjeliu; On povedal, „Toto robte na Moju pamiatku.“ Nie to, že by to nakláňalo alebo ukazovalo na spasenie, ale to je na pamiatku dokončeného diela, ktoré bolo vykonané vo vás skrze Ducha Svätého. Je to pamiatka.

⁵⁵ No, je mnoho ľudí, ktorí prijímajú komúniu a nie sú spasení. Mnohí jedli veľkonočného baránka a zahynuli na púšti. A mnohí dnes prijímajú komúniu, a nikdy neuvidia Boha.

Ale nemôžete byť účastníkom Jeho spasenia a nevidieť Ho, pretože spasenie je Boží dar. A komúnia je pripomienkou tej veľkej, dostatočnej obeti, ktorá bola urobená pre spasenie. Je to kvôli tomu, aby ľudia videli, že veríme v smrť, pohreb a vzkriesenie Pána Ježiša Krista. Predstavuje to hotové dielo.

⁵⁷ Raz spasenie nebolo dokončené pri obeti kozla, ovce, jalovice v Starom Zákone, pretože starozákonná krv nemohla zmieriť hriech. To mohlo hriech len prikryť. Bolo to poukazovanie na čas, kedy to bude dokončené. Zajtra večer sa do toho pustíme. Ale to bol len typ.

Ale keď prišiel Ježiš a Jeho Krv bola vyliata na Golgote, to bol úplný rozvod s hriechom. Vzalo to hriech preč. To je jediný prostriedok spasenia. Nie je žiadne pripojenie sa k cirkvi, žiadne listy obecnstva; neexistujú žiadne rituálne krsty; Nie je žiadne spoločenstvo, nič v rituáli, alebo nejaký predmet, ktorý bol daný od Boha, ako predmet týkajúci sa spasenia; to všetko je na pamiatku dokončeného diela.

⁵⁹ Vodný krst vás nespasí, tak, ako si to ľudia niekedy myslia. Vodný krst je pripomienkou smrti, pochovania a vzkriesenia Pána. To vás nezachraňuje.

Komúnia je na pamiatku Jeho veľkej agónie, Jeho odchodu a Jeho zlomeného Tela a Jeho Krvi, ktorá bola preliata. To nie je doslovná Krv; to nie je doslovné telo; ale je to na pamiatku Jeho doslovného Tela

a Jeho drahej Krvi. A my to berieme ako príkaz a Ježiš nám nariadil, aby sme to robili. Pokiaľ je On preč, my to máme brať.

⁶¹ Máme ohromný, nádherný obraz v Liste Židom v 7. kapitole. Rád by som prečítal len malé miesto v Židom 7, aby som uviedol kontext, ktorý s tým súvisí.

Lebo ten istý Melchisedech, kráľ Sálema, kňaz najvyššieho Boha, ktorý vyšiel v ústrety Abrahámovi, ktorý sa navracoval od porážky kráľov a požehnal ho,

ktorému aj desiatok udelil Abrahám zo všetkého, ktorý sa volá, keď sa preloží jeho meno, najprv kráľ spravodlivosti a potom i kráľ Sálema, čo je v preklade: kráľ Pokoja...

⁶² Všimnite si, chceme sa vrátiť a zamyslieť sa. Pavol sa tu odvoláva na postavu Starého Zákona. V knihe Genesis preberáme život Abraháma z 12. kapitoly Genesis: Boh dáva Abrahámovi zaslúbenie a skrze Abraháma má prísť spravodlivé Semeno. A Abrahám, ako mnohí veria, že bol Židom, on ním nebol. Abrahám bol pohan, Chaldejec z mesta Úr. A on sa stal Božím sluhom, nie preto, že by bol iný ako ktokoľvek iný, ale kvôli vyvoleniu Božiemu.

⁶³ Nie si spasený, pretože si dobrým človekom. Si spasený, pretože Kristus si ťa vybral. Žiaden človek nehľadá Boha; Boh hľadá človeka. Ježiš povedal, „Žiaden človek nemôže ku Mne prísť, ak by ho prv nepritiahol Môj Otec.“ A ak by sme sa na chvíľu mohli zastaviť a uvedomiť si tú veľkú dôležitosť tej jednej veci, že to bol Boh, ktorý si vás vybral, nechcel, aby ste zahynuli; ale dal vám príležitosť a povolal vás a vyvolil, aby ste boli Jeho sluhami. Tak, čo môže byť vzácnejšie ako to? Bez toho, aby ste mali na výber... Bolo by absolútne nemožné, aby niekto hľadal Boha; lebo človek je od prírody hriešnikom; a on nemá vo svojom vnútri nič, čo by mu dalo túžbu slúžiť Bohu.

⁶⁴ Mohol by si ísť k tomu prasat'u a povedať mu, že sa mýli? Ono je od prírody prasa. Mohli by ste mu povedať, že jeho strava nie je v poriadku? Istotne nie. Od prírody je prasat'om. Mohli by ste mu povedať, že bude baránkom, ale ono je spokojné ako prasa. A hriešnik je uspokojený ako hriešnik, pretože jeho prirodzenosť je hriešnik.

A tu to je. Všetci sme narodení v hriechu, utvorení v neprávosti, prichádzame na svet hovoriac lož, od prírody deti neposlušnosti, bez Boha, bez nádeje, Boží hnev, ktorý na nás zostáva. A skrze láskavú milosť Kristovu, Boh vo Svojej zvrchovanej milosti a Svojou všemohúcnosťou klope na tvoje srdce a dáva ti tú požehnanú

príležitosť a obracia ťa a posieľa ťa cestou hore. Ako by si to mohol odmietnuť? Mení celú tvoju túžbu, obracia ťa a štartuje opačným smerom. Ó, budete pre svet hlúpi, ale budete požehnaní v očiach Božích. „Blahoslavení, ktorí hladujú a smädia po spravodlivosti, lebo budú nasýtení,“ povedal náš Pán Ježiš Kristus. Boh skrze Svoju úžasnú milosť...

Všimnite si, to bolo to, čo Boh urobil, čo Boh povolal. Nemali ste žiadnu vôľu volať. Nemohli ste mať žiadnu túžbu volať, pretože vaša prirodzenosť bola s ňou v úplnom protiklade. Ale Boh vás skrze vyvolenie povolal, obrátil a obrátil vaše náklonnosti ku Kristovi a k tým veciam hore. Ako by sme to mohli odmietnuť?

⁶⁸ Potom Boh ukázal v Abrahámovi, čo urobí pre všetkých. Nielenže toto požehnané zaslúbenie vzkriesenia a večného života bolo dané Abrahámovi, ale aj jeho semenu po ňom, povolaných, vyvolených od Boha.

A všimli sme si, že Abrahám bol vonku na poliach, kde putoval... Jeho brat, nazval ho Lót; skutočne to bol jeho synovec, syn jeho brata. A prišiel čas na testovanie. A Lót pod tým testovaním zoslabol. On je dnes dokonalým obrazom telesného veriaceho. Keď prichádza testovanie, či zostane na neúrodnej zemi, Abrahám mu dal na výber. A Lót pozdvihol svoje oči a uvidel polia, údolia, ktoré boli plné trávy. Boli tiež plné pekných domov. Boli plné veselosti. Boli tiež plné hriechu. Ale Lót, ktorý mal telesnú povahu, miloval tento prítomný svet viac ako veci, ktoré majú prísť, a vybral si radšej žiť prepychovo v tomto živote, ako mať Život na veky.

Abrahám, dokonalý typ skutočného veriaceho, ktorý bol obmytý Krvou Baránka, ktorého náklonnosť bola nastavená do tých vecí, povedal, „Vyberiem si tú cestu s tými pohŕdnutými Pánovými. Bez ohľadu na to, či to stojí moju popularitu, akákoľvek je cena, pôjdem tou cestou s tou Pánovou hŕstkou.“ A on sa rozhodol zostať v zemi, kde ho Boh umiestnil, v čase skúšky.

⁷¹ Som zvedavý, či dnes hovorím k ľuďom, ktorí raz začali s Bohom, a keď prichádza čas skúšok, vyberáte si radšej ísť naspäť do sveta a robiť veci sveta, alebo ste vzali ten starý drsný spôsob spasenia?

Páčilo sa vám to s Mojžišom, keď bol pri testovaní? Keď mal už nohu na tróne v Egypte, ale povážil bohatstvo Kristovo za väčšie poklady ako všetko bohatstvo Egypta. Opustil Egypt, nestaral sa o to, koľko mal zlata, koľko popularity, on vzal Boha za Slovo a opustil veci

Egypta, považujúc pohanenie Kristovo za väčšie bohatstvo ako poklady Egyptské.

Čo urobíme pod skúškou my, keď prídu tvrdé skúšky? Keď o vás hovoria preto, že sa oddeľujete od vecí sveta, že ste náboženski fanatici, či prichádza napätie? To musí prísť. A vy si musíte vybrať.

⁷⁴ Ale ja by som radšej zostal v tieni Všemohúceho. Radšej by som išiel svojou cestou a ako Jákob mal kamenný vankúš. Radšej by som bol svetom považovaný za čudáka, ako mal všetko bohatstvo a požehnania, ktoré si tento svet môže dovoliť dať. Pretože väčšie je požehnanie Božie ako všetko bohatstvo a zlato a striebro tohto sveta.

⁷⁵ No, všimnite si. Potom, keď prišli veľké skúšky, Lót zostúpil do hriechu. Pamätajte, on išiel z vrchu dolu na rovinu. On odpadol, ako... Dokonalý predstaviteľ telesného takzvaného kresťanstva dneška, zvolil si radšej cestu ľahkosti, kvetnatú posteľ ľahkosti, ako stáť verne v čase skúšky. A nakoniec sa dostal do problémov. A vy sa dostanete tiež. Keď si vyberiete tú ľahkú posteľ s perím, pamätajte, že sa dostanete do nejakého problému. „Tvoje hriechy ťa nájdu.“ A Boh ťa jedného dňa dobehne.

⁷⁷ A jedného dňa vošiel kráľ a pohanskí králi veľkých krajov a vzali Lóta a jeho deti, jeho ženu a všetko, čo mal, a utiekli s nimi.

A jedného dňa, môj krehký priateľu, ak nezostaneš pod Krvou, satanské kráľovstvá ťa premôžu a odnesú, ak nezostaneš pod Krvou.

⁷⁹ A Abrahám, typ toho spravodlivého, on sa tak zaujímal o svojho synovca, on reprezentoval skutočného pravého Kresťana, ktorý bol skúšaný, skúšaný a skúšaný...

No, ženy s tým mali veľa do činenia. Lótova žena bola telesná, veľmi telesná. Ona stojí dnes tam na poliach ako soľný stĺp, ako hanba pre tých, ktorí prechádzajú okolo.

Sára, krásna žena, chcela robiť to, čo od nej chcel Boh. Rešpektovala svojho manžela, ako sme o tom minulý večer tak konkrétne hovorili. A ona zostala s Abrahámom bez ohľadu na to, čo prišlo alebo čo odišlo. Ona zostala s ním, pretože on zostal so zaslúbením. To je to.

⁸² Potom, keď sa Lót pobral preč, Abrahámovo srdce išlo za ním. A zhromaždil vojsko zo svojich vlastných sluhov a išiel za svojím bratom. A bol to veľmi nádherný typ, ako vzali svoje meče a rozsekali tých kráľov, kým nezostal ani jeden z nich.

A to je ten typ kazateľa Evanjelia, ktorý, keď vidí, že hriech zasiahol jeho cirkev a chytil ľudí, on berie to staré požehnané Evanjelium, Meč Ducha, a seká ním a krája, až kým nevyreže hriech zo svojej cirkvi preč. Robí to, ak je skutočným služobníkom Božím. On odstraňuje všetky tie nezmysly, narážky, ohováranie. On odsúva preč všetky tie veci a telesné prirodzenosti sveta, ktoré sa vkradli do cirkvi. Ak je skutočným služobníkom Božím, berie Slovo a seká ním z jednej strany na druhú, až kým všetko nevykrojí.

⁸⁴ A potom, keď tam mal Lóta, svojho odpadnutého brata a deti, priviedol ich späť k zmiereniu; Všimnite si, tento veľký Kráľ prišiel dolu z Jeruzalema a stretol sa s ním: Melchisedech. Čo za typ Človeka to bol? Bol nazývaný kráľom Sálema. Čo každý učený vie, že Sálema bol Jeruzalem. Volalo sa to Sálema, predtým sa to volalo Jeruzalem. Kto bol tento Muž, ktorý ho stretol, ktorý si myslel, že urobil správny krok? Kto bola táto Osoba, ktorá pri ňom stála? Sledujte, kým On je. On je Kráľom Jeruzalema a On je tiež Kráľom Pokoja. Tretí verš.

Bez otca, bez matere, bez rodoslovia nemajúc ani počiatku dní ani konca života...

⁸⁵ Kto bol tým veľkým Kniežaťom, ktorý ho stretol po skončení boja? Prejdime ku Genesis 14. verš-14. kapitola a 18. verš.

A Melchisedech, kráľ Sálema, vyniesol chlieb a víno...

A požehnal ho a riekol: Požehnaný... silnému Bohu najvyššiemu, majiteľovi nebies a zeme!

...a požehnaný Abrahám, ktorý je Jeho sluha.

Po skončení bitky, po víťazstve, potom, ako nastalo uvoľnenie, Melchisedech na rovinách stretol Abraháma a priniesol chlieb a víno a poslážil mu ním. A Kto... Nebol to nikto iný ako Ten, ktorý sa stretol s Abrahámom asi o rok neskôr, sedel pod stromom a hovoril s ním. A ten istý Melchisedech povedal, „Nevezmem viac z ovocia viniča, dokiaľ ho nebudem piť nový s vami v Kráľovstve Môjho Otca.“ Keď bude po boji, keď bude dosiahnuté víťazstvo, potom ho vezmeme nanovo v Jeho Kráľovstve. Keď sa vybojuje posledný boj, keď posledný meč zabije to posledné zlo sveta a tá veľká Cirkev živého Boha zvíťazí, Kristus ich stretne v povetrí, znovu s chlebom a vínom, bude to Komúnia, bude to na večnosť v Prítomnosti Otca.

⁸⁹ Ó, unavený pútnik, vráť sa dnes večer do domu Otca. Vyjdite von zo Sodomy. Boli ste zmierení skrze Krv. A tento slávny pamätný

večer, keď náš veľký Melchisedech, ktorý nemal začiatku dní ani konca života, ale je Kráľom a Kniežaťom na veky vekov...

Duch Svätý je dnes večer tu, aby usiloval o nespasených, ak ste dnes večer bez Krista. A keď bude po boji, ak sa s Ním budete chcieť stretnúť v pokoji a budete s Ním mať komúniu a sľúbili ste, že Ho milujete, a oddelili ste sa od vecí sveta, vezmite to staré drsné Evanjelium a ten starodávny drsný spôsob a pite ten kalich horkosti prenasledovania svetom. A keď pijeme tie horké zeliny prenasledovania svetom, je nám potom skrze Bibliu dané, že budeme jedného dňa piť sladké vína neba, keď sa s Ním stretneme v pokoji medzi nebom a zemou, keď On príde poslážiť komúniu.

⁹¹ Nech si naše srdcia toto premyslia, „Budem to s vami piť nanovo v Kráľovstve Môjho Otca.“ Ak by On mal prísť pred ďalšou Veľkou nocou, ak by ste mali zomrieť pred ďalšou Veľkou nocou, to tej veľkej udalosti nezabráni. Lebo hovorím skrze Slovo Pánovo, že tí, ktorí spia v Kristovi, vyjdú najprv. A my, ktorí zostaneme nažive a budeme tu, budeme spolu s nimi vychvátení v ústrety Pánovi. A ten veľký Melchisedech neba, Kráľ, nie prirodzeného Jeruzalema, ale Kráľ nebeského Jeruzalema, Nového Jeruzalema, sa s nami stretne a bude nám znovu podávané víno a chlieb.

Dnes večer máme vziať symboly tej veci. My to máme robiť, kým Ho neuvidíme znovu prichádzať. Nech sme nájení verní, ako na chvíľu skloníme svoje hlavy k slovu modlitby.

Každý je tak ticho, ako len môže... V tejto najsvätejšej vážnej chvíli, aké ľahké je nechať tieto veci uniknúť. Biblia hovorí, „Aby sme nenechali tie veci uniknúť a zanedbať také veľké spasenie...“ Je ľahké na to zabudnúť. Neprichádzame do cirkvi, aby nás niekto videl. Neprichádzame, aby sme počuli dobrý spev alebo dobrú kázeň. Prichádzame do cirkvi uctievať, uctievať Boha.

A každý jeden z nás, naše smrteľné bytosti majú dušu, ktorá sa s Ním musí jedného dňa stretnúť. A v predvečer tohto veľkého dňa ukrižovania, na pamiatku Jeho odchodu... Dnes večer, ak nie si Kresťanom, a nikdy vo svojom živote si neprijal Krista ako Spasiteľa, či si dostatočne presvedčený kázaním Slova a či stojí Duch Svätý blízko teba a hovorí, „Si vinný“? Teraz sa otoč a začni ísť opačným smerom. Vyhlásiš to tým, že zodvihneš svoju ruku a povieš, „Brat Branham, modli sa za mňa. Prosím ťa teraz o tvoje modlitby, aby bol Boh ku mne milostivý.“ Zodvihol by si ruku, zatiaľ čo čakáme? Nech ťa Boh žehná, pane. Ešte niekto? Nech vás Boh žehná. Nech ťa Boh žehná, pane.

Nech ťa Boh žehná, maličký. Nech vás Boh žehná. Žeby niekto... Boh ťa žehná, pani.

Poviete, „Brat Branham, znamená to niečo, keď zodvihnem ruku?“ To je rozdiel medzi životom a smrťou. Čo je väčšie ako život? Milujete, dívate sa na prírodu. Milujete to; nedokážete od toho odísť.

^{94a} Hneď oproti, tu, keď manželka môjho brata jedného rána pred mnohými rokmi zomierala, keď nebohá Ruth zodvihla hlavu a tam bola červienka, ktorá sedela v čerešni, a ona to chcela ešte raz vidieť... Ako milovala prírodu. Ale jedného dňa, keď príde Ježiš, ona bude počuť spev vtákov večnosti. Budú rásť kvety nesmrteľnosti. Nebude žiadna choroba, smútok alebo smrť, pretože ona uzavrela svoj pokoj s Bohom a prijala Toho veľkého Krista, ktorý za ňu zomrel. S týmto požehnaným uistením Toho, ktorý nemôže zlyhať, požehnané Slovo Božie, ktoré nemôže klamať, On zaslúbil Večný Život tým, ktorí uverili. Keď zodvihnete ruku, ukazuje to, že ten duch vo vás urobil rozhodnutie. Nech ťa Boh žehná, pani.

Niečo vo vás, duch... Prirodzene, vaše ruky boli stvorené na to, aby viseli dolu, a keď zodvihnete svoje ruky, vzpierate sa samotným zákonom gravitácie. Musí to byť nadprirodzené. Je to proti vede, proti všetkým vedeckým veciam, keď ste porušili zákony gravitácie. To sa nemôže stať, ak tam nie je niečo nadprirodzené. Vaše paže by ustavične viseli dolu. Ale ak vo svojom srdci veríte príbehu Evanjelia a urobili ste dnes večer svoje rozhodnutie, že ste skoncovali s hriechom, a máte tento nádherný prístup ku Golgote, keď zajtra o tretej hodine na pamiatku oslavujeme deň, kedy Ježiš zomrel za Tvoje spasenie... A ty na to dostatočne myslíš a Duch Svätý prišiel a zaklepal ti na srdce a ty si to teraz prijal.

^{94b} Vy len... niečo v tvojom srdci hovorí, „Zodvihni ruku.“ To ukazuje ľuďom a Bohu, že tomu veríš a prijímaš to. Nech ťa Boh žehná, vás, všetky deti: tri alebo štyri sú tu pri oltári, mladí chlapci a dievčatá, asi osemnásťročné. Všetci naraz zodvihli ruky. Ježiš povedal, „Nechajte malé deti, aby prišli ku Mne. Nebráňte im, lebo takých je Kráľovstvo.“ Či je tu ešte niekto taký, predtým, ako sa pomodlíme? Nech ťa Boh žehná, pani. To je skutočné... Mohla si v živote urobiť mnoho vecí, pani. To bolo skutočné; Verím, že si čestná žena. A pamätaj, ty by si nemohla zodvihnúť svoju ruku, drahá sestra, ak by niečo vo vnútri, niečo v tvojom vnútri nepovedalo, aby si to urobila. Môže sa to teraz pre telesnú myseľ zdať trochu bláznivé, ale brat, v ten deň, keď lekár odíde od dverí a povie, „Je koniec,“ keď odstúpi preč od toho schátraného tela, potiahne ho, krv bude vytekať a tvoje srdce bude dychtivo chrčať,

„Nedá sa nič robiť, je už preč.“ Ó. A potom sa budeš zbesilo behom jednej hodiny snažiť činiť pokánie a Boh povie, „V твоjich nešťastiach sa môžem len smiať.“ Ale zatiaľ čo si pri svojej zdravej mysli, zatiaľ čo... [Prázdne miesto na páske - pozn.prekl.]

⁹⁵ Otče, ako prinášame toto posolstvo ku koncu a je tu žatva asi pätnástich ľudí, ktorí zodvihli svoje ruky, ktorí boli hriešnikmi po celý svoj život... a Ty si k nim skrze milosť prehovoril, obráť ich a nech čelia Golgote a nech počujú tie Slová vychádzajúce z úst Syna Božieho, „Otče, odpusť im, oni nevedeli, čo robia.“ Ale dnes večer prijali Evanjelium. Počujeme Ho, ako hovorí pár dní pred tým, „Ten, kto počuje Moje Slová a verí v Toho, ktorý Ma poslal, má večný život a nepríde na súd, ale prešiel zo smrti do života.“ Predstavujeme Ti ich dnes večer Pane, ako Tvoje deti. Nech na nich spočinú Tvoje večné požehnania, v Kristovom Mene sa modlíme.

Nech prídu v nedeľu ráno a prinesú si veci na prezlečenie a nech povedia, „Túžim verejne vyznať tomuto svetu, že som veriaci. Teraz túžim byť pokrstený na Meno Pána Ježiša Krista a volám na Neho, aby ma naplnil Duchom Svätým a staral sa o mňa po celý život.“

Požehnaj tieto mladé ženy, týchto mladých mužov, starších, malé deti a všetkých. Staraj sa o nich, Otče; oni sú Tvoji. A v ovocí tohto posolstva dnes večer Ti ich predstavujem ako atribúty. A oni sú v Tvojej ruke ako milostné dary od Boha Otca. Modlím sa, aby si sa o nich po celý život staral. V Ježišovom Mene sa modlím. Amen.

⁹⁸ Sme veľmi radi, že vás tu dnes večer máme, a sme radi, že ste prišli. A zajtra večer budeme mať posolstvo o „Dokonalosti veriaceho.“ A tak prídte a privedte niekoho so sebou, ak váš vlastný zbor nemá bohoslužby.

A teraz budeme mať komúniu. Možno niektorí z vás... trochu meškám, len pár minút, a teraz prepustíme tých, ktorí už musia ísť.

A tí, ktorí si s nami želajú zostať pri prijímaní a umývaní nôh... Veríme v to, aby sme robili každú časť, ktorú nám Ježiš zanechal. A ak On príde v mojej generácii a dovolí mi zostať v zdravej mysli a zachovať Jeho lásku vo svojom srdci, budem sa snažiť najlepšie, ako viem, aby som vyplnil každú jednu z nich a bol som nájdený verný na svojom mieste. Nech vás teraz Boh žehná.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v októbri 2021.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD, SD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí